

Verslag van ondersferenwerk in Auschwitz-Birkenau

Ik was deze week in Polen, bij Auschwitz. We hebben daar ondersferenwerk gedaan. Heel goed om te doen. We hebben veel kunnen bevrijden, maar het is daar zo immens groot, dat is enorm verbijsterend. In Auschwitz I zijn ruimtes met alleen maar schoenen, schoenen, schoenen. Een andere ruimte met alleen maar mensenhaar, dat is erg schokkend. Zo veel. En dan alleen maar koffers, en dan allerlei borstels en kammen en tandensborstels. Dan brillen. En zo meer. Verder sta-cellen met een te klein luchtgat. Daar moest men onder in een luik kruipen en met zijn vieren in staan. Nog geen vierkante meter in doorsnede.

Auschwitz II / Birkenau was echt een moordmachine. We weten het natuurlijk allemaal, toch blijft het schokkend om erin te staan. Om op de plek te staan waar Mengele zijn experimenten uitvoerde. Het is dan heel fijn om te kunnen werken aan het leed dat er nog hangt. De dagen ervoor ervoer ik vreugde om daar te mogen werken. Het voelde als vreugde van zielen die anderen mochten bevrijden via ons. En dat gebeurde.

We gaan eerst in zo'n ondersfeer inzingen. Bij de eerste was het meteen raak, via mij mocht zich ondraaglijk lijden bevrijden, dat vraagt wel om staande te blijven. Daarna kwamen er moeders die al 'over' waren. Zij hebben ons nodig om naar hun kinderen te kunnen gaan. Het leken de kinderen te zijn waar Mengele mee heeft geëxperimenteerd. Die waren moeilijk te bevrijden. Bijzonder was te zien dat deze moeders de sfeer in konden dalen via ons. Het had tijd nodig. Op een gegeven moment zag ik dat de kinderen werden bevrijd. Niet zoals gewoonlijk. Zij gingen over en ik nam hen waar als blauwe lichten. Zij konden zeer veel ontwikkelingsstappen overslaan. Nicolaas vertelde later dat dit het geval is als je zoveel hebt geleden. Hun kracht voel ik nog steeds. De moeders konden niet mee in dat hoge niveau. Zij moesten ook nog blijven op de plek waar de kinderen waren bevrijd. Later konden zij verder.

Tijdens het werk voelde ik eerst veel moeheid, onbewustzijn. Daarna veel kracht. We waren met 7 mensen, zeer krachtige mensen die zich niet omver lieten blazen, maar allen op hun eigen manier zeer innig en intens hun gehele zijn hebben ingezet om het goede te bewerkstelligen. Ieder heeft zijn/haar eigen waarnemingen, deze sluiten veelal op elkaar aan. Ik kan vaak vrij specifiek waarnemen wat anderen doen en hoe we met elkaar samenwerken. Na 9 ondersferen te hebben doorgewerkt, hebben we elk een sfeer gekozen om daar een innerlijk gebaar neer te zetten. Ik heb sfeer 8 gekozen, de sfeer van Ahriman, de versplinteraar. Hier had ik de taak om een stevige zuil te zijn waar een ander de taak had om zielen met zichzelf te herverbinden. De deugdgebaren hebben we uitgeoetseerd in klei en op de plek neergezet, met ieder een eigen wens voor de plek.

Er is nog meer te doen en er is al veel gedaan. Het voelde voor mij als de laatste stukken, voordat het klaar is, het lijden daar opgelost is en dan wordt het steeds meer geschiedenis, nu nog niet helemaal. We gaan nog een keer terug, om een lotusbloemendans te doen.
Marion Groenendal.

Het was 7 jaar geleden dat we met een groep ondersferenwerk hebben gedaan bij Auschwitz I. Dat was er nog steeds goed te merken. Het terrein was rustiger, minder gewond, en had meer de sfeer van een museum gekregen, temeer daar je nu alleen met een rondleiding in het kamp mocht. Dit laatste was nogal storend, want de Poolse vrouw die dat deed, had een standaardverhaal uit haar hoofd geleerd in gebroken Engels, waar ze maar niet van af kon wijken. Maar het voelde goed om het kamp zo aan te treffen.

Het was ook 7 jaar geleden dat we voor het laatst met de toenmalige groep uit Amsterdam landschapswerk verrichten. Kort daarop is die groep met ruzie uiteengevallen. Dat voelden de drie van ons die toen ook meewerkten, nog hangen op de camping annex het seminaarcentrum waar we toen en ook nu weer overnachtten. Onafhankelijk van elkaar hebben we ons eigen ondersferenwerk in de binnenwereld er moeten verrichten, wat dan weer ten goede kwam bij het werk in Auschwitz II. Het werd ons heel duidelijk bij de laatste drie ondersferen, die waar de tegenmachten lucifer, ahriman en sorat aangrijpen, dat de conflicten van toen in kiem al bij ons toenmalige werk aanwezig waren, en juist elk afzonderlijk werden gedragen door drie van de vier personen die toen zijn gaan opspelen. Het heeft onze huidige groep een stuk geheeld om juist ook op de camping en de omgeving in te kunnen werken, waar een stuk eigen verleden lag.

Bij het gehele werk was de Poolse volksziel aanwezig, en liet ons eerst gaan na de vraag om er nog meer fenomenologisch werk te gaan verrichten.